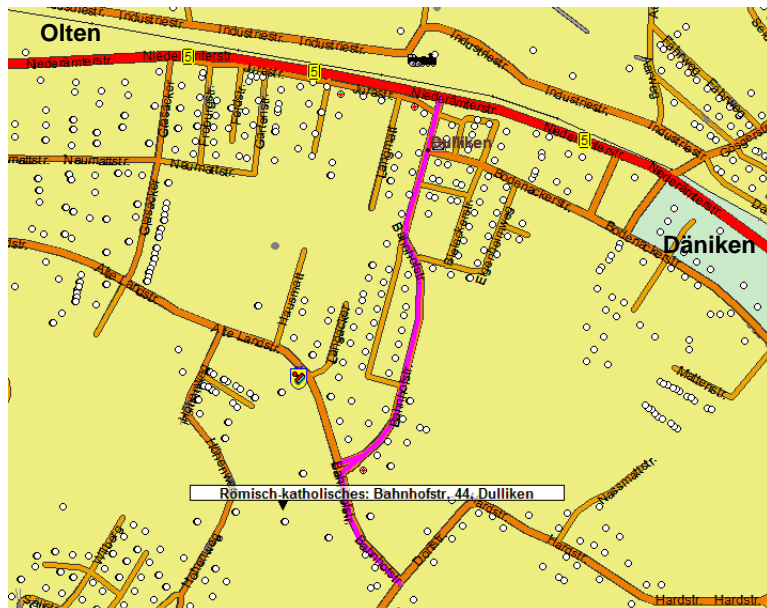

Stadtcasino Baden, Haselstr. 2, 5400 Baden

Crkva sv. Vendelina, Bahnhofstr. 44, 4657 Dulliken

Organizatori

HKZ - HRVATSKA KULTURNA ZAJEDNICA
HRVATSKA KAT. MISIJA SOLLOTHURN

POZIVNICA

predstavljamo najnovije knjige
prof. dr. Zdravka Tomca

PONOĆNE MISLI

i

PREDSJEDNIK PROTIV PREDSJEDNIKA

Knjige će, uz autora, predstaviti
Nedjeljka Batinović, urednica i
Ante Matić, direktor izdavačke kuće Detecta

Subota, 21.01.2006., 18.30 sati, Stadtcasino Baden, Haselstr. 2
Nedjelja, 22.01.2006., ca. 12.30 sati (misa u 11.30 h),
crkva Sv. Vendelina, Bahnhofstr. 44, Dulliken,

PONOĆNE MISLI, knjiga s podnaslovom **“Društvo protiv Boga uvijek se pretvara u društvo protiv čovjeka...”** ustvari je intimni dnevnik autora kojeg je godinama pisao, u “gluho doba noći”, kada nije mogao zaspati ili se probudio iz prvog sna, obuzet crnim mislima. On se tada bavi traženjem skrivenog i nevidljivog, mističnog i duhovnog, te dokazuje da se bez uvida u čovječju psihu, nade i strahove, snove i maštanja, mitove i vjerovanja ne može spoznati bit čovjeka, a još manje njegova budućnost. Piše o moralu u politici, o moralnim i nemoralnim političarima, odnosno o nužnosti morala u politici. Traži odgovor na pitanje može li hrvatski narod opstati, može li se oduprijeti raznim vrstama terora globalistički umreženog društva i sačuvati svoj identitet, dostojanstvo i domoljublje?

PREDSJEDNIK PROTIV PREDSJEDNIKA

U vrijeme kad je prof. dr. Zdravko Tomac u Novinarskome domu potpisivao primjerke svoje knjige *Predsjednik protiv predsjednika*, iz Beograda je hrvatskome narodu stigla predbožićna čestitka Carle del Ponte. Vijest o uhidbi generala Gotovine skamenila je nazočne. Uhidba je točka na i onih snaga u Hrvatskoj koje pod krinkom "antiizolacionističke" politike od povratka Račana i Mesića na vlast provode radikalnu detuđmanizaciju, sotonizaciju i kriminalizaciju pok. prvoga hrvatskog predsjednika i svih domoljuba. Ljevičarske medijsko-političko-obavještajne snage, zaražene neizlječivim virusom boljševizma, danas su građani koji Hrvatsku "brane" u "središtima svijeta" - na crti Haag - London. Ne zna se točno u kojemu je od tih gradova Mesić omiljeniji. Možda ga više voli samo Gadafijeva Libija, sarajevska čaršija... Dr. Tomac postavlja pitanje što će povijest reći za čovjeka "koji je lažno optužio prvoga hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana, Domovinski rat i svoju domovinu, koji je prihvatio i pokušao hrvatskome narodu nametnuti krivotvorinu da je Hrvatska bila dvostruki agresor - na Srbe u Hrvatskoj i na BiH, odnosno, da su dr. Franjo Tuđman te državno i vojno vodstvo u ratu bili organizirani kao zločinačka organizacija sa svrhom provođenja genocida radi stvaranja etnički čiste velike Hrvatske".

O tim mučnim stvarima govorili su predstavljajući knjige prof. dr. Slaven Letica i novinar i publicist Josip Jović. Struktura moći i način na koji vlast funkcionira može se iščitati iz proračuna - rekao je uvodno dr. Letica. U proračunu za sljedeću godinu zakonodavna vlast imat će 5 posto više novca, Vlada 4,4 %, Ured predsjednika Vlade 24,03 %, Ured Predsjednika Republike 23,01 % više. To znači da Mesić nije održao predizborna obećanja - ne će stolovati na Pantovčaku, prodat će "Tuđmanov Chalanger", ne će trebati savjetnike... A sad je skoknuo do Turske, Bugarske, Velike Britanije... Bio je u Čileu, Argentini, Rumunjskoj... U Indiji je proučavao Kamasutru (Hrvati su se pitali Kamo sutra). Stipe putuje svijetom, a nitko ne pita tko s njim putuje i kakve rezultate s putovanja donosi... Narod kaže da on i društvo planiraju i put na Mars, ali još nisu našli sponzora/e... Kad se Mesić 2000. popeo na tron, iz Ureda su "procurili" arhivski dokumenti, sad je i predsjednik transkriptolog. "Novi dokumentaristi... selektivno su ponudili dokumente kako bi promijenili opće predodžbe hrvatske javnosti o borbi za hrvatsku državnost... Jučerašnji junaci postaju kukavice, prevaranti poštenjaci, onima koji su trenutno u modi dopušteno je sve, a one koji su 90-ih bili negdje na braniku Domovine prikazuje se kao zgubidane, egzibicioniste, prevarante...". HTV Stankoviću za emisiju plaća 25 tisuća kuna na mjesec, Latin za Ćirilicu "u kojoj se tvrdi da je najbolja sloboda bila u okviru bivše Jugoslavije - bili smo ne-ksenofobični, otvoreni itd," ubere pedesetak tisuća kuna, reče dr. Letica. (Preneseno iz tjednika FOKUS)

Izdavač obje knjige: Detecta, Zagreb

Prof. dr. Zdravko Tomac rođen je 24. svibnja 1937. u Garčinu, kraj Slavenskog Broda. Gimnaziju je završio u Slavenskom Brodu 1955., 1960. je diplomirao na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, a 1976. doktorirao na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu iz područja politologije, gdje od 1986. radi kao redovni profesor.

Kao jedan od autora Amandmana na Ustav 1971. godine i Ustava iz 1974. godine, organizirao je mnoge znanstvene i stručne rasprave koje su trebale politički, stručno i znanstveno obraniti amandmane i Ustav, jugoslavenski federalizam s elementima konfederalizma, nacionalnu ravnopravnost i koncepciju republika kao država koje se udružuju u Jugoslaviju.

Objavio je znanstvene i stručne radove, studije i knjige iz područja ustavnog prava, lokalne samouprave, povijesti, izbornog i političkog sustava. Kao stalni ili povremeni kolumnist pisao je za tjednik *Danas*, a poslije i za *Nedjeljnu Damaciju*, *Nacional*, *Glas Slavonije*, a objavljivao je i u mnogim znanstvenim i stručnim časopisima i brojnim novinama publicističke, stručne i znanstvene radove.

U politiku se vratio 1989. godine, nakon 15-godišnjeg odsustva. Te je godine izabran u novo reformsko vodstvo SKH koje je odigralo značajnu ulogu u stvaranju uvjeta za rušenje jednopartijskog sustava, uvođenje višestranačja te stvorilo uvjete i pridonijelo otvaranju mogućnosti za stvaranje Hrvatske kao samostalne i suverene države. 1990. godine izabran je za člana Ustavne komisije Sabora SRH te je radio u najužoj grupi koja je pisala Božićni Ustav SRH, usvojen 22.12.1990., koji je bio ustavno-pravna osnova stvaranja samostalne i suverene hrvatske države.

Početak kolovoza 1991. godine postao je potpredsjednik ratne vlade - Vlade demokratskog jedinstva. Izabran je za potpredsjednika Kriznog štaba Republike Hrvatske i za koordinatora kriznih štabova Zapadne Slavonije, Primorja, Gorskog kotara i Istre. Bio je i predsjednik Koordinacije Vlade za međunarodnu politiku, iseljništvo i medije. Za vrijeme rata i agresije na Hrvatsku kao član najužeg sastava Vrhovnog državnog vijeća aktivno je sudjelovao u donošenju bitnih i sudbinskih odluka u stvaranju i obrani hrvatske države. Ljeti 1992. godine podnio je ostavku na mjesto potpredsjednika Vlade demokratskog jedinstva zbog neslaganja sa službenom politikom prema Bosni i Hercegovini te se ponovno vratio na Fakultet političkih znanosti.

1993., nakon kratkog prekida u profesionalnom političkom radu, bio je izabran u Županijski dom Sabora RH, kao i za potpredsjednika Komisije za Ustav, zakonodavstvo i poslovnik. 1995. godine bio je izabran za zastupnika u Zastupnički dom Sabora RH. Iste godine kao nositelj liste SDP-a za Grad Zagreb i Zagrebačku županiju bio je izabran za predsjednika Gradske skupštine Grada Zagreba i predsjednika Županijske skupštine Zagrebačke županije. 1997. godine bio je predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske te je sa 22 % dobivenih glasova osvojio drugo mjesto. Na izborima 3. siječnja 2000. godine na listi SDP-HSLS izabran je za zastupnika u Hrvatski sabor. Bio je potpredsjednik Hrvatskog sabora i predsjednik Odbora za vanjsku politiku, te voditelj izaslanstva Hrvatskog sabora u Parlamentarnoj skupštini OEES-a.

U jesen 2003. napušta SDP, a 2004. utemeljuje stranku HSD-Hrvatski socijaldemokrati; politička stranka lijevoga opredjeljenja, izrazito nacionalne orijentacije i egalitarnoga socijalnog programa.